

Indenrigsministeriet tiltrådte, at helbredsudvalgets arbejdsområde udvidedes til også at omfatte de nævnte undersøgelser, hvorefter udvalget suppleredes med repræsentanter for undervisningsministeriet, Dansk Skolelægeforening og sundhedsstyrelsen. Endvidere blev skoleoverlægen i København knyttet til udvalget som særligt sagkyndig konsulent med den opgave gennem indsamling og bearbejdelse af materiale og gennem besøg i skolelægekredse og forhandling med myndighederne og skolelægerne at tilvejebringe en indgående oversigt over og bedømmelse af forholdene.

Under udvalgets arbejde blev det ret hurtigt klart, at en fuldstændig bearbejdelse af det indsamlede, omfattende materiale ville blive så tidskrævende, at der ikke inden for den fastsatte frist ville kunne afgives en fyldestgørende betænkning på dette grundlag, hvorfor man enedes om at indskrænke sig til at fremkomme med de overvejelser, som man ud fra de indhøstede erfaringer kunne nå frem til.

Der har i udvalget været enighed om, at der ikke på indeværende tidspunkt foreligger omstændigheder, der nødvendiggør principielle ændringer i skolelæge-loven, og udvalget finder, at lovens karakter som en rammelov bør bevares. Man har derfor kun foreslået, at der i enkelte bestemmelser foretages mindre ændringer, som sundhedsstyrelsen og undervisningsministeriet har kunnet tiltræde.

Udvalgets betænkning af 10. december 1956 er optrykt som bilag til nærværende lovforslag.

Løvrigt henvises til nedenstående bemærkninger til de fremsatte ændringsforslag:

Til punkt 1.

Det var i forslaget til skolelæge-loven forudsat, at amtslægerne, under hvis tilsyn skolelægerne står, ikke selv skulle kunne ansættes som skolelæger, men man ville dog ikke hindre de amtslæger, der allerede ved lovens ikrafttrædelse virkede som skolelæger, i at fortsætte denne virksomhed.

Under lovforslagets behandling i folketinget blev der efter forslag af folketingsudvalget i § 9, stk. 1 for en tydeligheds skyld indsat en bestemmelse om, at amtslæger ikke fremtidig må ansættes som skolelæger.

Helbredsudvalget har med støtte af sundhedsstyrelsen indstillet, at forbudet mod amtslægers ansættelse som skolelæger ophæves, idet man herved har henvist til, at erfaringerne fra de skolelægeordninger, hvor amtslæger i en årrække har været ansat som skolelæger, viser, at der ikke opstår praktiske vanskeligheder. Endvidere anføres det, at man netop må finde det værdifuldt, at amtslægen,

som har lokalt tilsyn med skolelægeordningen, får lejlighed til i praksis at stifte bekendtskab med og vurdere de skolehygiejniske problemer.

Til punkt 2.

Efter at skolelæge-loven var trådt i kraft, viste det sig, at der var en sådan mangel såvel på sundhedsplejersker (sygeplejersker med særlig uddannelse ved Århus universitet) som på autoriserede sygeplejersker, at indenrigsministeriet i et cirkulære af 27. september 1948 måtte henstille til kommunerne, at der indtil videre ikke søgtes ansat sundhedsplejersker og autoriserede sygeplejersker som helhedsbeskæftigede medhjælpere for skolelægerne. I stedet opfordrede man kommunerne til midlertidigt at ansætte anden medhjælp (klinikdamer, kontoruddannede sekretærer etc.) i disse stillinger, og sådanne ansættelser har fundet sted i betydeligt omfang.

Da man fandt det rimeligt, at der blev ydet kommunerne refusion af en del af udgiften også til det ikke-sygeplejerskeuddannede personales lønninger, opnåede undervisningsministeriet ved tekst-anmærkning til finansloven for finansåret 1949-50 hjemmel til inden for det i lovens § 11 stk. 2, angivne maksimumsbeløb af 5 kr. + procenttillæg pr. person at yde et i forhold til den for skolelægen antagne medhjælps kvalifikation fastsat tilskud. Dette blev herefter fastsat til 4 kr. pr. person + procenttillæg, hvis der var antaget »anden medhjælp« for skolelægen.

Selvom manglen på Århus-uddannede sundhedsplejersker nu ikke længere er så følelig, kan de midlertidige ordninger med ansættelse af ikke-sygeplejerskeuddannet medhjælp kun påregnes afviklet gennem en længere overgangsperiode, hvorfor den nævnte særlige tilskudsordning foreslås optaget i skolelæge-loven.

I en række amtsråds kredse og købstæder er skolelægeordningen — som forudsat i lovens § 2, stk. 2 — blevet gennemført i forbindelse med spædbørns-sundhedstilsynet i henhold til lov nr. 85 af 31. marts 1937 om bekæmpelse af sygelighed og dødelighed blandt børn i det første leveår, således at de ved dette tilsyn beskæftigede sundhedsplejersker, der alle har uddannelse fra Århus universitet, tillige virker som skolesundhedsplejersker.

Da staten i medfør af § 1 i loven af 31. marts 1937 yder tilskud med halvdelen af kommunernes udgift til sundhedsplejerskernes af indenrigsministeriet godkendte lønning m. v., har man anset det for uhensigtsmæssigt, at statstilskuddet til den del af kommunernes udgift til sundhedsplejerskernes lønning, der vedrører skolesundhedsplejen,